

Čekam te vani

Vidim, odlaziš u crkvu. Ne zanima me što ćeš u njoj raditi, iako mislim da ćeš se pomoliti. Nimalo ne marim zato hoćeš li stajati ispred oltara ili tamo kod vrata, hoćeš li moliti sjedeći ili klečeći, pognute glave i zatvorenih očiju... ili ćeš buljiti u sliku na oltaru, udarati se u prsa, micati usnicama, šaptati riječi molitve i prebirati među prstima zrnca svete krunice... Sve su to izvanjske i nimalo komplicirane radnje pomoću kojih nije teško prevariti čovjeka. Čekam te vani. Kad izađeš iz crkve i vratiš se među ljude, pripremi se za susret sa mnom. Tada ću te nemilosrdno pratiti, promatrati, suditi, a možda i osuditi. Imam pravo to učiniti. Naime, želim znati: jesi li u crkvi doista razgovarao s Bogom, ili si se samo s njime poigravao? Želim se uvjeriti čini li molitva čovjeka stvarno drukčijim, boljim?

Želim se uvjeriti upravo na tebi, kršćaninu, kao primjeru. Uvjerim li se da si ohol, pohlepan, sebičan, svadljiv, uvredljiv, zavidan, brbljav, površan... znat ću da ti molitva ne valja. A uvjerim li se da u obitelji, na poslu, u školi, trgovini, autobusu... ne znaš s ljudima razgovarati, znat ću sigurno da ne znaš ni s Bogom razgovarati. Ako te neprestano netko treba tješiti i hvaliti, znat ću da u crkvu nisi išao radi Boga, slaviti njega, već obožavati sebe... Ali... budu li tvoje oči otvorene za nevolju bližnjega, budu li tvoje usne izgovarale riječi mira, radosti, povjerenja i utjehe, bude li tvoja ruka podizala nemoćne, bude li tvoje srce imalo razumijevanje za druge, bude li opraštalo i ljubilo, ... znat ću da si u crkvi doista razgovarao s Bogom! Čekam te vani.

(autor nepoznat)

Župni oglasi

1. BLAGOSLOV OBITELJI: Ponedjeljak i utorak: Cerovnik

Srijeda – nastavka obitelji u Oštarijama: Belaj i Gornje Selo.

Molio bih da na stolu bude sveta voda, križ, svijeća i po mogućnosti Biblija i obitelj na okupu.

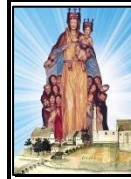
2. TISAK: i dalje imate mogućnost kupiti biblije, križeve, krunice, molitvenike, kalendare. Mnogi od vas to nemaju u svojim obiteljima. Uzdižimo se u vjeri i vjernosti Bogu. Ima i raznih knjiga o vjeri – možete ih uzeti besplatno.

3. DOPRINOS – možete uplatiti na žiro račune

Župa OŠTARIJE: IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7

Župa CEROVNIK: IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

vlč. Pejo Ivkić - Župni ured Oštarije

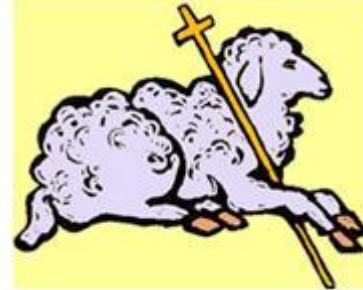
Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-245-587 • gospaodcudesa@gmail.com

17. siječnja 2021. • 2. NKG • God. XII. • br. 3 (540)

500

Vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega

Čitanje svetoga Evanđelja po Ivanu: U ono vrijeme: Stajaše Ivan s dvojicom svojih učenika. Ugleda Isusa koji je onuda prolazio i reče: »Evo Jaganjca Božjega!« Te njegove riječi čula ona dva njegova učenika pa pođoše za Isusom. Isus se obazre i vidjevši da idu za njim, upita ih: »Što tražite?« Oni mu rekoše: »Rabbi« – što znači: »Učitelju – gdje stanuješ?« Reče im: »Dođite i vidjet ćete.« Pođoše dakle i vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega onaj dan. Bila je otprilike deseta ura. Jedan od one dvojice koji su čuvši Ivana pošli za Isusom bijaše Andrija, brat Šimuna Petra. On najprije nađe svoga brata Šimuna te će mu: »Našli smo Mesiju!« – što znači »Krist – Pomazanik«. Dovede ga Isusu, a Isus ga pogleda i reče: »Ti si Šimun, sin Ivanov! Zvat ćeš se Kefa!« – što znači »Petar – Stijena«.

Riječ Gospodnja (Iv 1,35-42)

2. NKG

Nakon Božićnog vremena i krštenja Isusova vjernički hod kroz liturgiju počinje pitanje: "Koga tražite?" iako se Isus objavio mnogi ga nisu upoznali i traže susret. Osobno ga nisu sreli, kraj pojedinih i prolazi, ali ga ne upoznate. Sada Isus pita vidjevši ih kako lutaju. To pitanje se ugrađuje u početak vjere kod svakog čovjeka. Kroz to pitanje će se početi rasvijetljivati naša iskustva i naši pozivi. Stoji upitnik: tražimo li Boga ili ne? Izručujemo li se Njemu ili ne? Ako ćemo iskreno, čini mi se da mi tražimo sami sebe, svoj mir, zaštitu ili nagradu, sigurnost i ostalo od koristi za nas, dok Boga tražimo samo da nam ove potražnje ispuni. Postavlja se i pitanje: "Kad već to tražimo koliko mi dajemo da bi nam onda to Bog udijelio ili ispunio?" Zato je potrebno sjediniti se s Bogom, živjeti s njim, razgovarati, dobro ga upoznati, shvatiti. On je spreman dati, ali je i zahtjevan. Učenici pođoše za njim i vidješe gdje stanuje. Isus je nakon krštenja krenuo širiti kraljevstvo Božje. Počeo skupljati učenike da mu u tome pomažu. Oni krenuše, i čim su se uvjerali da je Božji Sin počeo i oni skupljati druge učenike. Dakle, potrebno je upoznati Isusa, pa iz toga slijedi djelovanje svih na službi njegovoj. Isus poziva i nas. Svima govori: "Dođite, vidite." Istina, put je neizvjestan, nije nacrtan, naprotiv, pun je događanja, raznih zgoda i

nezgoda. Teško je napustiti sigurnost doma, ali kod Isusa se dobiva stostruko. Ići za njim i s njim znači imati vječnost u sebi. Vjera je život u Bogu, neovisan o zvanju i zanimanju. Tko se vjerom izruči Bogu taj je spreman mijenjati sebe, ostaviti sve i predati se služenju. Nasljedovanje njegovih stopa znači nositi križeve života. Zaboraviti na sebe, preuzeti ulogu učenika i biti hram Boga živoga. Ne može se Krist naći i za njim ići ako stojiš, kalkuliraš i živiš za sebe, potreban je pokret, zaokret, odmak od ovog svakidašnjeg. Potrebno je predanje. Razmislimo o tom pozivu, jer svatko je pozvan biti Isusov učenik. Amen. (vlč. Pejo Ivkić)

Prase svetog Antuna Opata (251-356)

Svakog 17. siječnja, kada Crkva slavi moj dan, nagnem se na nebeski prozor i uživam u blagoslovu životinja (u nekim krajevima se običava blagosloviti životinje na blagdan sv. Antuna), gledajući kako crkvena predvorja postaju uskomešani zoološki vrtovi ili šarena Noina lađa. Gospodin Noa proviri također, drago mu je sjećanje na njegova vremena. Vjernici dolaze u predvorja noseći koketne plavkaste mačke i zelenkaste psiće, našminkane nadrealističkim bojama, pa patke umotane u celofan kao za poklon, pa jaganjce s kovrčama po nekoj modi. I krave, debele, pospane, s mirisom masla i vijencima cvijeća oko vrata. Neusporedive.

Ja sam sveti Antun Opat, sveti Antun Veliki, Sveti Antun Zimski, za vas jednostavno sveti Antun. Ili sveti Antun Pustinja. Zašto tolika imena? Pa nisam ja kriv što me toliko vole u Europi i Latinskoj Americi. Imao sam osim 20 godina i bogate i plemenite roditelje, kad sam čuo riječi što ih Isus uputi onomu mladiću, bogatu kao i ja: „Ako me želiš slijediti, prodaj sve što imaš, podijeli siromasima i potom dođi i slijedi me.“ Prodah sve. Podijelih sve. I odoh u Egipat, u pustinjski kraj blizu grada Teba, zvan Tebaida. Tamo se sklonih od progona, što ga je car Dioklecijan provodio protiv kršćana. Moj primjer su uskoro slijedili drugi mladići, koji su me smatrali svojim liderom. Tebaidaska pustoš se napunila kolibama gdje su boravili oni pustinjaci, pjevajući psalme i mrtveći svoje tijelo. Ah, đavao me neprestano napastovao razbludnim prikazama žena. Prikaze nalik na glumice iz filmova, na plesačice noćnih klubova, na misice s natječaja ljepote. A Zlobnik bi se katkad ukazivao u liku kakve životinje, ne bi li me naveo da izgubim strpljenje. Kad sam polazio na počinak na голу zemlju, On je već bio tamo, u liku bijesna vuka ili jarca što baš nije mirisao na englesku lavandu, ležao je u kutu u kojem sam ja običavao provesti noć. „Idemo van, poštovani vraže!“, govori sam mu blago, izgoneći ga nježno iz svoje pećine vrškom sandale. Jer da me izdalo strpljenje, pa da sam ga opalio nogom, ne bih ga se riješio cijele Božje noći. Kakav neprijatelj, takvo oružje. Moja siromašna osoba je nadahula mnoge slavne slikare. Španjolac Velazquez me prikazao slatkim i

pobožnim, Nizozemac Bosco šćućurenim u strahu pred prikazama, a Flamanac Brueghel je naslikao kako me salijeću zlodusi i napasnice. Sveti Anatazije je opisao moj život, a Francuz Gustav Flaubert posvetio mi je svoj roman „Iskušenje sv. Antuna“, za koji mu je trebalo 25 godina. Zahvaljujem svima njima. Zašto me prikazuju s prašćićem do nogu? Iscijelio sam čudesno jedno prase što se borilo sa smrću. Oporavilo se i postalo ružičasto i predivno, ali je dospjelo u opasnost da ga pretvore u šunku ili kakvo jelo a la carte. Nije mi jasno od čega sam umro. Bio sam krepak i zdrav, gibak kao atletičar, zdravih zubi, jasna vida, brade duge poput rijeke. Oprostih se sa subraćom, zagrlih svakog od njih nježno, legoh na pod, prekrizih ruke na prsima i umrijeh. Od čega? Možda od toga što sam imao samo 105 godina.

Molitva svetom Antunu Pustinjaku

Sv. Antune, koji si vjerno nasljedovao Gospodina Isusa i koji si po njegovim riječima napustio bogatstvo ovoga svijeta i prigrlio evanđeosko siromaštvo, nauči nas da naša srca ne prijanjaju uz ovozemaljska dobra, da njima ne robujemo. Ti si živio u gorućoj ljubavi prema Bogu i blišnjemu, pomози nam da ljubimo našu braću i sestre i da nam srce bude otvoreno za sve njihove potrebe. Zagovaraj nas kod Boga da nam da snage u borbama protiv sila tame i zamki zloga. Daj da postanemo bogati Bogom, koji je naša jedina snaga. Svojim primjerom kreposti i vjernosti vodi nas prijateljstvu s Bogom Ocem, Isusom, Duhom Svetim i Marijom. Blagoslovi i štiti naše obitelji, naš rad i naše mjesto. Bože, Ti si dao svetom Antunu opatu da Ti služi osobitim životom u pustinji. Udijeli nam, po njegovu zagovoru, da se odričemo sami sebe i Tebe sveudilj i nadasve ljubimo. Po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Smatrate li me mudrim, postanite ono što i ja

Grčki su filozofi čuli priče o Antunu. Oni su čuli kako sa svih strana dolaze učenici ljudi učiti od njega, kako su se njegovim posredovanjem dogodila čudotvorna izlječenja, kako su njegove riječi utješile one koji pate. Oni su ga uvjerali da su došli k njemu jer je mudar čovjek. Antun je pretpostavio što su oni željeli. Živjeli su od riječi i argumenata. Željeli su čuti njegove riječi i argumente o istini kršćanstva i vrijednosti asketizma. Ali on je odbio igrati njihovu igru. Rekao im je: „Smatrate li me mudrim, postanite što i ja, jer mi kršćani trebamo oponašati dobro. Da sam ja došao k vama, trebao bih vas oponašati, ali budući da ste vi došli k meni, postanite što sam i ja – kršćani.“